

СЕДЕМ ЧАСЪТ ЗАРАНТА

Тя пристигна в една студена ноемврийска сутрин. Още когато влакът фучеше из несъбудените предградия, изправена до прозореца, тя се учуди, че се усеща така бодра, подмладена, въпреки дългото пътуване, въпреки мъчителните месеци назад. Сетне в жилите ѝ се вля треската на милионния град, даде ѝ нов, още по-силен тласък и в същия миг забрави, че бе дошла да търси тук тъкмо успокоение и отмора. Още при тръгването си, когато перонът на гарата изчезна, тя изведнаж почувствува странна лекота, едно физическо усещане на откъсване, примесено с приятна умора. Назад бе останала само купчина чужди мъртви неща: тежката атмосфера на непоносимо съпружество, дълбоката и съдбоносна обич към другия, скривана с години, малкият обществен скандал — и най-сетне, формалното разкъсване на тоя брак, който бе пъкъл за нея. Сега, тя беше вече свободна и